

ترجمه شیخ عمادالدین خان

عقربیت در طفولیت

یکی از اعتقادات تیکه در بین عامه شیوع دارد اینست که در خورد سالگی شخص در ذکا مفرط باشد عمر او کم خواهد بود، زیرا که نشاط دماغی و قوای جسمی او را ضعیف میسازد، لیکن در تاریخ امثله متعدده وجود دارد که متناقص این اعتقاد میباشد و درین مقاله از سیرت بعض عقربیت آنها در دوره طفولیت ظاهراً شده و تا ما بعد از من که هوات زندگی نموده ذکر میکنیم :-

پوشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

یکی از نظریات تیکه مبنی بر فلسفه فزاید و تفوق عقل انسانی میباشد این است که عقل انسانی تا که بکمال خود نرسد مستمراً در ترقی میباشد و گفته اند که اکنون بدروازه عصر (سوبرمان) با انسان متفوقیکه زود قوای طبیعت که ایشاء مسخر و تحت سیطه خود قائم کند رسیدیم و در دماغ بعضی علمائیکه در مقدمه آن دکتور (فورونوف) میباشد این فکر خطور یافته که با سائل صنایع یعنی بتلقیح اطفال به غدودهای نوابغ و اقویاء عقل و جسم در ظهور این عصر استعجال نمایند زیرا که غدودها بلا شک در مصیر انسان تاثیر کلی دارند، و یک فریق از علمائیکه در مقدمه آن

(بون فیسک) فیلسوف مشهور امریکائی میباشد گمان میکنند که تفوق انسان بر حیوان غالباً راجع بطول دورهٔ طفولیت میباشد یعنی هر قدریکه دورهٔ طفولیت طولانی باشد همان قدر تفوق و ترقی ذکاوت زیاده میباشد و شک نیست که درین نظریه چیزی از حقیقت وجود دارد و معهداد تاریخ امثله متعددی موجود است که ازین قاعده مستثنی میباشد.

بعضی امثله را که بر نموی قوای عقلیه در سن طفولیت دلالت میکند بلکه در بعضی اشخاص عبقری که در طفولیت بدرجهٔ کمال رسیده ذکر میکنیم با اینکه در سیرت این اشخاص خلاف عادت باخلاف طبیعت و با اعراض جنون از هیچ قسم در ما بعد طفولیت ظاهر نشده و اکثر این امثله در سیرت ذکور میباشد و ازین معلوم میشود که نبوغ در سن طفولیت نسبت به نرث بیشتر بدکور دیده شده

ع، ج، علی محمد خان وزیر خارجه
رئیس هیئت مدیرهٔ انجمن علمی کمال اگر ما باحصات مدارس

دو قرن اخیر رجوع کنیم میبینیم که متعلمین عصرهای سابقه از متعلمین عصر حاضر وقت را در مدارس زیاده تر صرف مینمودند و سن فارغ تحصیل عصر حاضر از سن فارغ تحصیل عصر قدیم خورد تر میباشد و علمیکه طفل ۱۲ یا ۱۳ ساله تحصیل مینماید ما درهای ما تحصیل آن علوم را که از ۲۰ سالگی تجاوز نکرده ایم تحصیل کرده نمیتوانستیم و علت این تفاوت بین متعلم قدیم و متعلم عصر جدید دو امر میباشد: اول تغییر و تقدیم اسالیب تعلیم، دوم سرعت نموء قوای عقلیه هر عصر از قوای عقلیهٔ عصر ما تقدم

شخص که اول در طفولیت نابغه بوده (فوانیس جالون) (در سنه ۱۸۲۲ - ۱۹۱۱) این نابغه از اعظمترین علمای انگلیزی در قرن نوزدهم بشمار میرود و علامات عبقریت او در وقتیکه او طفل رضیع بود ظهور نمود حتی گفته اند که قبل از شروع به نطق او حروف هجاء امیدانست و طرف حرف با انگشتهای خود اشاره میکرد، او وقتیکه بدو نیم سالگی رسید بخواندن قادر بود و قبل از رسیدن به سه سالگی کتابت را تعلیم نمود و در چهار سالگی به عمه خود مکتوب نوشته تا که در یک مکتوب برای عمه خود می نویسد که من حالا چهار ساله هستم بقرائت و کتابت قادرم مبادی حرف لاتینی و قواعد جمع و طرح و ضرب حسابی و جدول مسکوکات را میدانم و بزبان فرانسوی بلدیت دارم و وقتیکه بشش سالگی رسید کتب ادب را مثل (البازه) و معظم اشعار (شکسپیر) و غیره اشعار انگلیزی را میدانست و هر قصیده را که دو مرتبه میخواند بعد بدو ن غلط از حفظ تکرار می نمود.

(جیرمی بنتام) (در سنه ۱۷۴۸ - ۱۸۳۲) شخص مذکور از کبار رجال قانون انگلیزی بود گویند او قبل از قادر شدن به سخن در شیر خوارگی حروف هجاء را تعلیم گرفته و یک مرتبه در سه سالگی همراه والدین خود به آمریکا رفت - اتفاقاً والدین او همراه یکی از دوستان نیز بیک خود در سخن گفتن طول کشید طفل مذکور از طول کشیدن آنها ملول شده در غفلت آنها طفل بخانه مراجعت نموده وقتیکه آنها از مجلس فارغ شدند طفل را دور خود نیافته با تشویش بخانه رفته دیدند که طفل در مطالعه کتاب تاریخ انگلیزی مصروف میباشد.

گویند صرف لاتینی را در سه سالگی تعلیم نموده و در چهار سالگی زبان لاتینی و یونانی و منظومات کبار شعرا را باین دوزبان بخوبی میدانست و در شش سالگی آن قدر مطالعه میکرد که پدرش بخربدن کتب مطالعه نمی رسید و در ده سالگی

برایش اجازه دخول امتحان جامعه (آکسفورد) اعطا گردید .

(جون ستوارت میل) (سنه ۱۸۰۶ - ۱۸۷۳) نام این شخص در عصرش بجمیع عالم مشهور بوده و از کبار فلاسفه و علمای اقتصاد سیاسی شمرده می شد. علامات نبوغ او در طفولیت ظهور یافته در سه سالگی دروس لغت یونانی را تعلیم می نمود و بسال هفتم نرسیده مولفات افلاطون را جمعاً بوجه کمال میدانست زیرا که مولفات افلاطون را ببلغت اصلی اش درساً خوانده و لیکن قبل از رسیدن بعمر هفت سالگی فلسفه تاریخ را نیز خوانده بود و کتاب تاریخ روم را که از کتبنا دره بشمار میرود در هفت و نیم سالگی تالیف نموده و در هشت سالگی معلم لغت لاتینی شد و در این همین سال علم جبر و هندسه و اکثر کتب ادبیای آن عصر را بدقت میخواند ، در سال دهم و یازدهم کتاب کلانی راجع بحکومت رومانیه که مبنی بر معلومات تاریخی بود تالیف نمود .

(پوهان فون حیینه) (۱۷۴۹ - ۱۸۳۲) این شخص نیز از کبار فلاسفه عصر خود بشمار میرود نه تنها از اعظم شعرائی عصرش در آلمان بل در جمیع اروپا بوده قبل از رسیدن بچهار سالگی قرائت و کتابت را آموخت ، در شش سالگی چند روایات تمثیلی را تالیف نمود. در نه سالگی بر جمیع اشعار شعرای آلمان در عصر هژدهم مطلع بود و اضافه باین در نه سالگی بر اشهر مولفات تاریخی و قانونی و فلسفی اطلاع کافی داشت . (توماس مکولی) (۱۸۰۰ - ۱۸۵۹) این شخص از مشهورترین نویسندگان عصر خود بشمار میرفت و از اعظم رجال سیاسی و تاریخی شمرده می شد. قرائت و کتابت را قبل از رسیدن به دو سالگی تعلیم نمود و به سه سالگی بکثرت خواندن مشهور شده بود مثلیکه بحفظ خارق العاده مشهور بود هر قصیده درازی را یک مرتبه

میخواند دوم بار از حفظ میخواند و میلش بطرف لهو و بازی اطفال در طفولیت قطعاً نبود بلکه دائماً در مناقشات علمی با اهل علم و فضل وقت را صرف می نمود در هشت سالگی بک کتاب در فضائل دین مسیحی تالیف و نشر نموده و از مفیدترین کتابهای او کتاب تاریخی او میباشد که در شش سالگی تالیف نموده بود.

(ولفجانج موزارت) (سنه ۱۷۵۶-۱۷۹۱) این شخص در سه سالگی در فن موسیقی مشهور گردید تا که هر قطعه موسیقی را یک مرتبه می شنید همان نغمه را فی الحال میگرفت و بآلات موسیقی افاده مینمود. در پنج سالگی در تالیف کردن قطعات موسیقی شروع نموده و این قطعه ها را برای پدر خود میگفت و پدرش برای او تدوین می نمود بعد از آن استعمال این قطعه ها را در مجلس اهل موسیقی و اشخاصیکه قیمت موسیقی را میدانست اجرا میکرد. هنوز بشش سالگی نرسیده بود که سه قطعه مشهور موسیقی را تالیف نمود و به هفت سالگی این قطعه ها را طبع کرده و بمر دم فروخته می شد این قطعه ها بعضی برای (ساز نیک) و بعضی برای (پیانو) بوده و بهمین سال در مهالیکه مرکز فن موسیقی بود سیاحت نمود. مثل و یانا و بعضی دیگر حصه های او را مشاهده کرد برای او درین مهالیکه ^{روشگاه علوم انسانی و مطالعات تربیتی} ^{جامع علوم انسانی} جایزه زیاده داده می شد در ده سالگی اسم او تا حدی مشهور شد که اخبار و جرائد عبقری ترین اشخاص در فن موسیقی می نوشتند.

(فرانسوا ولتیر) (۱۶۹۴-۱۷۷۸) گمان نمی شود که از نام این شخص در آن عصر کسی بی خبر بوده در خورد سالگی میل شعر گفتن را داشت تا خودش نوشت که من در کهواره شعر انظم می نمودم مبادی قرائت و کتابت را از یک راهب تعیم نموده و قتیکه به سه سالگی رسید اساطیر (لافونتان) را جمیعاً خوانده بود پدر وی از افراط نبوغ او درین خورد سالی نشاتم می نمود و خوف میکرد که نبوغ بی وقت او نذیر موت قبل وقت نباشد او در سن ده داخل مدرسه (آباء جزویت) شد

و به ذکاء دهشت ناک خود جمیع اساتذہ را از امثلہ علمی متجیر نموده بود
 (خانم ہادیہ مارتینو) (۱۸۰۲ - ۱۸۷۶) ابن خانم قادر قرین
 کاتبہای عصر خود در انگلیتر ابودہ قرائت و کتابت را در طفولیت تعلیم نموده لیکن
 سودای مزاج بودہ تا کہ در ہفت سالگی انحصار را اختیار کردہ بود و در ہمین
 سن لغت لاتینی و فرانسوی را میدانست و معظم کتابات او از قبیل انتقاد ادبی می بود .

